

En què consisteix la vida eterna?

Hi ha vida després de la vida? És eterna? En què consisteix?

Quines preguntes et fas! quines preguntes ens fem! quines preguntes s'han fet els homes i les dones des dels primers temps de la seva racionalitat!. Són preguntes legítimes, són preguntes oportunes, no sols quan ha mort una persona coneguda i estimada perquè les morts són inevitables. Són preguntes decisives.

Si emprem el coneixement racionalista..... què difícil resulta trobar-hi resposta. Potser qui més es va atansar a una resposta positiva va ser Plató, que creia en la immoralitat de l'ànima sempre que aquesta durant la vida s'hagués deixat envair del bon coneixement de les veritats immortals, aquelles idees eternes, aquella Idea eterna, que viuria en el més enllà de la mort.

Jesús parla d'això i de forma molt clara:“ la vida eterna és que et coneguim a tu, l'únic Déu veritable, i aquell que tu has enviat, Jesucrist.”(Joan 17,3).

La paraula “conèixer” en la terminologia bíblica va molt més enllà del coneixement ideològic mental, significa *comunicació* interpersonal. Aquesta comunicació porta graus de *comunió* segons sigui la implicació dels qui es comuniquen. Per part de Déu la implicació en Jesús és total (Déu en nosaltres), la comunió porta a la *unió* i de la unió a l'*Amor*.

Coneixement, comunicació, comunió, unió i amor. I tot en el marc de l'alteritat. Déu per una banda qui és qui pren la iniciativa i convida, i nosaltres l'altra amb el nostre sí, renovat tantes vegades, i des d'ell actuant i sentint en llibertat aquest do rebut: Jesucrist. Déu en nosaltres, és la imatge real i visible del Déu misteriós i invisible. La relació amb Ell és relació amb Déu.

Aquesta és la vida eterna. És vida i és eterna, ja ara, com una llavor real que en la mort donarà el fruit etern de la unió amb Déu. No cal esperar el traspàs d'aquest món a l'altre per posseir la vida eterna. La mateixa vida perdura i en la mort pren nova estructura, d'amor definitiu i coneixement directe, cara a cara (per dir-ho bíblicament).

El coneixement humà es viu de formes diverses i cap té el monopoli: coneixement racional, experimental amorós, intuïtiu, de naturalitat i de fe.

Intensament vius ara, en el marc d'una eternitat, que ja ha començat i es manifestarà de forma directa en el traspàs, experimentant que el que hi ÉS, hi ha estat sempre.

Jesús Renau sj.
